

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 21. august 2009 i sag nr. BS 131/2009:

A

mod
Patientskadeankenævnet
Vimmelskaflet 43
1161 København K

Denne sag, hvor stævning er modtaget den 24. april 2009, handler om, hvorvidt sagsøgeren, A, som følge af en anerkendt patient-skade er berettiget til en højere méngrad end fastsat af sagsøgte, Patientskadeankenævnet, i en afgørelse af 17. november 2008.

Påstande

Sagsøgeren har påstået sagsøgte dømt til at anerkende, at sagsøgerens méngrad, der af sagsøgte er fastsat til 15%, skal fastsættes til 20%.

Sagsøgte har påstået frifindelse.

Sagens omstændigheder

Det fremgår af sagen, at Patientforsikringen den 22. november 2007 traf afgørelse om, at sagsøgerens skade i form af skade på lårbensnerven er omfattet af lov om patientforsikring. Af hændelsesforløb, der er vedlagt afgørelsen, fremgår blandt andet, at sagsøgeren den 18. september 2006 på

Hospital fik foretaget en operation med fjernelse af livmoderen. Efter udskrivningen den 22. september 2006 blev sagsøgeren atter indlagt den 29. september 2006. Det fremgår af hændelsesforløbet endvidere, at indlæggelsen fandt sted

"... på grund af blandt andet kraftnedsættelse og føleforstyrrelser i højre underben. De havde efter operationen haft en brændende og sviende fornemmelse i højre underben. Man vurderede, at der kunne være tale om en ansamlig efter operationen som kunne give de pågældende gener.

Den 5. oktober 2006 kunne De gå uden støtte, dog med lidt halten på højre ben. De havde fortsat en brændende fornemmelse på indersiden af højre un-

derhen.

De havde fortsat gener i højre underben den 27. oktober 2006, og De havde begyndende muskelsvind i benet. Man vurderede, at De skulle have foretaget en CT-skanning.

Den 23. november 2006 var De til neurologisk vurdering. De havde tegn på påvirkning af låret, dels motorisk og dels af følelsesnerverne til underbenet og fodranden. De havde haft nogen bedring af smerterne og føleforstyrrelserne, men De havde fortsat føleforstyrrelser og motorisk påvirkning af lårmuskelen.

..."

Speciallæge i neurologi, *B*, havde forinden afgørelsen til brug for Patientforsikringen udarbejdet en speciallægeerklæring af 30. september 2007, hvori sagsøgerens aktuelle symptomer blev beskrevet som følger:

"...

1. *Der er fortsat kraftnedsættelse i højre ben. Hun kan klare at gå over korte afstande svarende til 3-400 m. Får herefter smerter ned i benet og fornemmelse af, at benet knækker sammen under hende.*
2. *Der er besvær ved trappegang, hvor hun føler benet knækker under hende. Hun kan ikke løbe eller hoppe. Kan ikke længere danse.*
3. *Hun har over det sidste halve år haft konstante smerter medialt i knæleddet, som bliver mere udtalte ved belastning.*
4. *I aften- og nattetimerne kan der komme elektriske stød eller stikkende jagende brændende smerter i benet. Hun vækkes af disse smerter hver nat.*
5. *Der er konstante føleforstyrrelser på den mediale del af højre crus svarende til en sovende snurrende fornemmelse.*
6. *Har i foråret følt sig psykisk belastet af symptomerne og været sygemeldt i en periode, blandt andet på baggrund af dette.*

..."

Lægekonsulent *C* har i vurdering af 22. oktober 2007 udtalt blandt andet:

"...

I henhold til meentabellen giver let lammelse af n. femoralis et varigt meen på 12%. Herudover har pt. nedsat følesans og neurogene smerter i benet. Meengraden i relation til dette må diskuteres.

Foreslår et yderligere meen på 5%.

..."

Sagsøgte har ved afgørelse af 17. november 2008 tiltrådt Patientforsikringens afgørelse af 22. november 2007. Det fremgår af sagsøgtes afgørelse blandt andet:

"...

Patientskadeankenævnet kan tiltræde, at der er grundlag for at yde erstatning efter lov om patientforsikring, jf. § 2, stk. 1, nr. 4.

Patientskadeankenævnet kan endvidere tiltræde den af Patientforsikringen tilkendte godtgørelse for varigt mén, jfr. Erstatningsansvarslovens § 4.

Der er her lagt vægt på den neurologiske speciallægeerklæring af 30. september 2007. A har således som følge af skaden på nervus femoralis en konstant snurrende fornemmelse svarende til indersiden af højre underben samt periodevis smerter i benet. Herudover er der nedsat kraft i benet ved strækning af knæet som medfører smerter og træthed ved længere gangdistancer. A's gener findes delvist at kunne sammenlignes med let lammelse af nervus femoralis, som vurderes til en méngrad på 12 procent, jf. Arbejdsskadestyrelsens mén tabel pkt. D.2:10.2.1. Herudover findes de periodiske neurogene smerter at medføre, at denne méngrad forøges skønsmæssigt til samlet 15 procent. Nævnet finder således ikke holdepunkter for at forhøje den af Patientforsikringen skønsmæssigt fastsatte méngrad. De arbejdsmæssige forhold findes ikke at have betydning for fastsættelse af méngraden.

Med disse bemærkninger kan Patientskadeankenævnet tiltræde resultatet og begrundelsen i Patientforsikringens afgørelse af 22. november 2008.
..."

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af sagsøgeren.

Sagsøgeren har forklaret blandt andet, at hun er uddannet og ansat som sygeplejerske. Hun har en rummelig arbejdsplads, der muliggør, at hun som følge af patientskaden kan holde de nødvendige pauser i løbet af arbejdsdagen, ligesom arbejdspladsen accepterer, at hun blandt andet ikke kan løbe til tilkald under hendes vagter. Hun har fortsat gener som følge af patientskaden som beskrevet i den i Patientforsikringens afgørelse indeholdte redegørelse for hændelsesforløbet samt i speciallægeerklæringen af 30. september 2007. Hun halter ved gangafstande på over 100 m og hendes lårmuskulatur i det skadede ben er 4 cm mindre i omfang end det raske ben. Hun har svært ved at gå på trapper og går skævt. Hun har begyndende slidgigt i knæet. Hun vågner ofte om natten på grund af knæsmarter. Hun havde før fejloperationen en akhvt fritid med løbetræning og badminton. Hun var også begyndt at gå til dans. Ingen af disse aktiviteter kan hun længere deltage i. Hendes livskvalitet er forringet. Hun har i forløbet efter fejloperationen været sygemeldt i en måned med depressive symptomer.

Procedure

Sagsøgeren har i overensstemmelse med et påstandsdokument anført, at

C's lægelige vurdering udtaler, at sagsøgerens varige mén kan fastsættes til 12% med tillæg af mén for nedsat følesans og neurogene smerter, hvorfor C forelår et yderligere mén på 5%. På baggrund heraf og under henvisning til sagsøgerens fysiske følger gøres det gældende, at méngraden skal forhøjes til 20%. det er korrekt, at Patientskadenævnet gennem behandling af et stort antal sager har en særlig erfaring i at bedømme sager, men den endelige afgørelse af fastsættelse af blandt andet méngraden, foretages af domstolene.

Sagsøgte har i overensstemmelse med et påstandsdokument anført, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse af 17. november 2008, og at den ved afgørelsen fastsatte méngrad som følge af den anerkendte patientskade er korrekt, hvorfor sagsøgeren ikke har krav på yderligere erstatning m.v. Det må ved bevisbedømmelsen tages i betragtning, at Patientskadeankenævnet på grund af sin sammensætning, der blandt andet omfatter medlemmer med lægevidenskabelig baggrund, brugen af speciallægekonsulenter ved afgørelse, og gennem behandling af et stort antal sager har en særlig erfaring i at bedømme sager - herunder om udmåling af erstatning - efter patientforsikringsloven, og at der derfor skal være et sikkert grundlag for at tilsidesætte afgørelsen og Patientskadeankenævnets skøn. Det gøres overordnet gældende, at sagsøgeren ikke har ført bevis herfor. Stævningen indeholder ikke nye oplysninger eller dokumentation i forhold til grundlaget for Patientskadeankenævnets afgørelse, og stævningen giver derfor ikke i sig selv grundlag for at rejse tvivl om rigtigheden af Patientskadeankenævnets skønsmæssige afgørelse. Erstatning og godtgørelse efter patientforsikringsloven skal fastsættes efter reglementet i erstatningsansvarsloven, jf. patientforsikringslovens § 5, stk. 1. Med hensyn til godtgørelse for varigt mén, jf. erstatningsansvarslovens § 4, gøres det gældende, at Patientskadeankenævnet med rette har tiltrådt Patientforsikringens afgørelse, hvorefter sagsøgerens varige mén som følge af patientskaden er fastsat til 15%. Patientskadeankenævnet lagde i den forbindelse vægt på, at sagsøgerens gener delvist kan sammenlignes med let lammelse af nervus femoralis, som vurderes til en méngrad på 12%, jf. Arbejdsskadestyrelsens méntabel pkt. D.2.10.2.1, og at méngraden skønsmæssigt kan forøges til 15% som følge af de neurogene smerter. Det bemærkes, at en eventuel påvirkning af sagsøgerens arbejdsmæssige forhold/erhvervsevne er uden betydning for fastsættelsen af varigt mén.

Rettens bemærkninger

Sagsøgte's afgørelse af 17. november 2008, hvorved Patientforsikringens afgørelse af 22. november 2007 tiltrædes, er truffet under medvirken af personer med indgående fagkendskab. Herefter, og da der ikke i C's

vurdering af 22. oktober 2007, der indeholder forslag til méngrad, eller på anden måde er tilvejebragt oplysninger, der kan udgøre et sådant sikkert grundlag, som er påkrævet for at kunne tilsidesætte sagsøgte's afgørelse og det deri indeholdte skøn, tages sagsøgte's påstand om fiifindelse til følge.

Der forholdes med sagens omkostninger som bestemt nedenfor, idet sagens genstand er beregnet til 33.875 kr., svarende til værdien af den af sagsøgeren påståede yderligere méngrad.

Thi kendes for ret

Sagsøgte, Patientskadeankenævnet, frifindes.

Sagsøgeren, *A* skal inden 14 dage til sagsøgte betale 15.000 kr. i sagsomkostninger.

Henrik Engell Rhod

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTE PÅ BORNHOLM, den 21. august 2009

Signe Westh Kjøller, ktfm.